

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 13 września 2010 r. — J. C. van Ardenen przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Sprawa C-435/10)

(2010/C 317/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J. C. van Ardenen

Strona pozwana: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywę upadłościową⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4, 5 i 10, należy interpretować w ten sposób, że są z nią ogólnie niezgodne przepisy krajowe, które zobowiązują pracowników w przypadku upadłości ich pracodawcy, w celu (pełnego) dochodzenia ich prawa do przejęcia niewykonanych roszczeń o wynagrodzenie za pracę, do rejestracji jako osoba poszukująca pracy najpóźniej w pierwszym dniu roboczym następującym po dniu, w którym został wypowiedziany stosunek pracy lub zostałyby wypowiedziany zgodnie z prawem?

W przypadku odpowiedzi przeczącej:

2) Czy dyrektywę upadłościową, w szczególności jej art. 4,5 i 10 należy interpretować w ten sposób, że jest z nią niezgodny przepis krajowy, który nakłada ten obowiązek rejestracji także na pracowników, którzy w okresie wypowiedzenia wykonują działalność we własnym przedsiębiorstwie lub zawód?

3) Czy dyrektywę upadłościową, w szczególności jej art. 4,5 i 10 należy interpretować w ten sposób, że jest z nią niezgodny przepis krajowy, według którego, jeśli ten obowiązek rejestracji nie zostanie (w terminie) spełniony, może dojść do tego, iż świadczenie z tytułu upadłości częściowo nie zostanie wypłacone, przy czym wysokość i czas trwania środka zależy także od chwili, w której zobowiązanie to zostanie później spełnione?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial de Vieira do Minho (Portugalia) w dniu 13 września 2010 r. — Manuel Afonso Esteves przeciwko Axa — Seguros de Portugal SA

(Sprawa C-437/10)

(2010/C 317/33)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal Judicial de Vieira do Minho

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Manuel Afonso Esteves.

Strona pozwana: Axa — Seguros de Portugal SA.

Pytania prejudycjalne

W razie zderzenia pojazdów, jeżeli wypadek, w wyniku którego szkodę na osobie i szkodę materialną poniósł jeden z kierujących (poszkodowany, który domaga się odszkodowania), nie może zostać przypisany żadnemu z kierujących na zasadzie winy, czy jest sprzeczna z prawem wspólnotowym, tj. art. 3 ust. 1 pierwszej dyrektywy (dyrektywy 72/166/EWG)⁽¹⁾, art. 2 ust. 1 drugiej dyrektywy (dyrektywy 84/5/EWG)⁽²⁾ oraz art. 1 trzeciej dyrektywy (dyrektywy 90/232/EWG)⁽³⁾ w świetle ich wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości, możliwość rozłożenia odpowiedzialności na zasadzie ryzyka [art. 506 ust 1 i 2 Código Civil (kodeksu cywilnego)], które to rozłożenie ma bezpośredni wpływ na wysokość odszkodowania — na rzecz rodziców ofiary (ponieważ takie rozłożenie odpowiedzialności na zasadzie ryzyka oznacza proporcjonalne obniżenie kwoty odszkodowania)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. L 8, s. 17)

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33)